

ning i Folketinget mellem på den ene side de partier, der er parat til at beskytte det åbne land, og som er klar over, at naturen er et fælles anliggende, som man ikke bare kan overlade til forvalterne af den private ejendomsret, og så en anden fløj, som virker, som om de er fuldstændig ligeglade med, hvad der sker med det åbne land.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kommer til at spørge den radikale ordfører: Skulle forslaget her efter den radikale ordførers opfattelse betragtes som noget negativt over for naturen?

Det er tværtimod det omvendte, der gør sig gældende, for i det øjeblik, hvor man behandler folk anstændigt, får de et mere positivt forhold til fredningssager. Der er ikke noget at sige til, at når man bliver behandlet så uanstændigt, som vi har oplevet i så mange sager, så breder der sig en negativ holdning til fredninger. Det forslag her kan være med til at rette op på det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Til hr. Jens Vibjerg: Jeg synes, at folk skal behandles ordentligt. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Og vi har heldigvis en række juridiske eksperter udsagn om, at det gør vi.

Jeg er fuldstændig enig med fru Anni Svanholt i, at noget af det bedste, vi kunne gøre i forhold til fredningssagerne, er, at den tidsperiode, hvori de løber, blev kortere. Det ville absolut være en hjælp for os alle sammen. Men vi er ikke parat til at begynde at bruge yderligere penge til at kompensere de lodsejere, som en eventuel fredning går ud over.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Kan jeg så få den radikale ordførers tilsagn om – De Radikale er jo trods alt regeringsparti – at de vil arbejde hurtigt for, at vi får nedsat sagsbehandlingstiden på fredningssager, så vi kan komme ud over de der helt urimeligt lange sagsbehandlingstider, som vi oplever nu?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja. Og da er det jo heldigt, at der er nogle partier, som har stor indflydelse på, at vi netop også får effektiviteten op i de forskellige klagenævn, vi har på de forskellige områder, så jeg ser frem

til, at partierne virkelig vil lægge sig i selen for at sikre, at behandlingstiderne bliver kortere ved at møde op osv.

Ja. Jeg vil gerne give Det Radikale Venstres tilslutning. Vi vil gerne være med til at gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at de her fredningssager ikke løber over en længere årrække. Og så regner jeg selvfølgelig også med at få Venstres tilslutning til en finanslov, hvor vi generelt går ind og sikrer os, at vi får bedre muligheder for at yde naturen den beskyttelse, den skal have, herunder også de lodsejere, som er med til at forvalte naturbeskyttelsen.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo ikke en finanslovdebat, vi skal have her i dag. Det er efterhånden to år siden, at jeg første gang i Miljøudvalget rejste spørgsmålet om at få afkortet sagsbehandlingstiderne, og der er endnu intet sket fra regeringens side, men nu ser jeg frem til, at tilsagnet fra den radikale ordfører kan være med til at puste liv i regeringen.

Aage Brusgaard (FP):

Nu vil jeg ikke begynde at læse så meget op af selve forslaget, for jeg regner med, at alle ordførerne har sat sig ind i, hvad det drejer sig om.

Der bliver sådan ligesom sagt, at nogle går ind for naturen og andre ikke går ind for naturen. Det er slet ikke det, den her sag drejer sig om. I § 1, nr. 1, står der tydeligt: »Erstatningsbeløb forrentes fra datoen for offentliggørelse af sagens rejnsning . . .«. Det er egentlig dét, det drejer sig om.

Nu ved alle ordførerne jo godt, at jeg har det med at gemme på artikler, og det har jeg faktisk også gjort her. Jeg har en hel dyngede deroppe, og jeg har kun taget en sag med, for vi har jo kun fem minutter. Den har været i en af vores dagblade med navns nævnelse, så derfor kan det ikke gøre noget at læse det op; sagen drejer sig om en ruinerende fredningsmafia.

Altså: Det er en familie, der har tabt deres penge, netop fordi de købte et hus i 1990, uden at der var nogle klausuler på det. Den 8. februar 1991 meddeler Frederiksborg Amts tekniske afdeling med henvisning til naturfredningslovens § 11, at Børlov, det hedder familien, ikke måtte foretage sig noget som helst omkring huset, fordi amtet har planer om at frede deres hus. Den går så videre.

I 1993, altså et par år senere, kommer der så en afgørelse om, at familien må afstå huset for